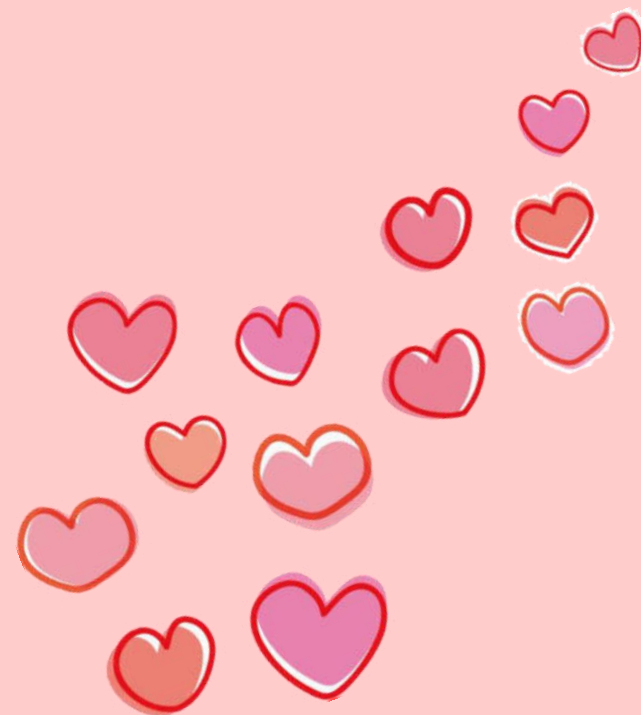

Ljubavne pjesme

Učenici + ChatGPT

Projekt „Poezija u kulturi, kultura u poeziji”
učenika 8. razreda OŠ Cvjetno naselje

Učenici su uz pratnju gitare
čitali stihove koje je po
njihovim uputama napisao
ChatGPT, a oni ih doradili.
Donosimo odabrane pjesme.

Kad su nam se oči srele

U jednom pogledu noć je utihnula,
svjetlost se prolila između trepavica,
drhtava, tiha, tiha poput tajne.

Tvoj pogled – zrcalo beskrajnog neba,
dotaknuo je moj
i svijet se zaustavio na rubu daha.

U tom susretu
dvije rijeke su se spojile,
dvije duše prepoznale u šumu tišine,
kao što se zora u moru ogleda.

Čežnja se razlila među našim prstima,
ruke su mi tražile tvoje
kao korijen što žudi kišu.

Još ne znam tvoje riječi,
ali tvoja šutnja pjeva
u meni glasnije od oluje.

Nova smo zora, tek rođena misao,
ljubav što niče iz tišine
kad su nam se oči srele.

Saša Trstoglavac, 8. 6

Nekoć

Oči smeđe sad ne vide mene
i voljeno srce gori za njega,
dok ljubav moja odlazi, vene,
ko usahli cvijet što vodu žeđa.

Bila si svjetlost najjače svijeće,
Mjesec i zvijezde beskrajnog sjaja.
Sada on ti je jutro i večer,
a ja tek sitnica bez značaja.

Za osmijeh sam ti rušio gore,
za suze tvoje krotio vjetar,
jednakim žarom mirio more
u zimi hudoj, sred toplog ljeta.

Teško je primit' odluku sudbe:
ti ljubav živiš, u meni tmina.
Dok usne tvoje njegove ljube,
u meni zvoni mrtva tišina.

Damjan Mišura, 8. a

Zvijezde u moru

Dok gledam tvoje oči, blistave kao more,
I kosu što ti se spušta niz ramena,
Tvoji osmijesi u meni, nježni, koji uvijek gore

U zagrljaju vremena, daleko si sada,
Moj osmijeh skriva suze što ih zvijezde broje,
Još gledam te u livadama, gdje mir vlada

Kroz noćno nebo što nam tajne piše,
Moj dah zastaje kad pomislim na tebe,
Kao val u tami, što obalu briše

Poletiš prema zvijezdama, dok sam sama hodala,
Ja sam ostala, gledajući te iz daljine,
Jer ti si moj svemir, a ja tvoja obala

Ana Šijan, 8. a

Majčina ljubav

Kad zora svjetlom obasja dan,
i novi san u srcu mi krene,
osjetim toplinu, poznat mi stan,
tvoj glas me nježno kroz jutro prene.

Rukama brižnim ti sreću tkaš,
kao da vjetar miluje cvijeće,
svaki moj korak pažljivo znaš,
tvoja me ljubav prati i s puta ne skreće.

Kad tuge sjena na vrata mi dođe,
ti si mi svjetlo u tamnoj noći,
srce ti nikad od mene ne pođe,
uvijek si tu, bez riječi, u moći.

I nek' mi godine ponesu dane,
daljine nek' nas rastave s vremenom,
u mojoj duši zauvijek stane
majčina ljubav – vodi me njenom!

Beata Rizmaul, 8. a

Zauvijek tvoj

Tvoje oči su kao zvijezde na nebu,
U njima sam pronašao dom, pronašao sebe,
Srce mi je tvoje, a duša ti pripada,
Kroz tvoj osmijeh zauvijek prolazi ljubav, prava.

U tvojim usnama pronalazim mir,
Kao rijeka što teče kroz zlatni šum,
U tvom zagrljaju nestaje svaki strah,
Tvoj je ljubavni plamen moje jedino svjetlo, moj dah.

Tvoje ime na usnama mi pleše,
Kao melodija što se u srcu rađa,
I svaki dan, svaki tren s tobom je dar,
Ti si moj početak, moj kraj, moj najljepši san.

Zauvijek tvoj, u ljubavi bez straha,
Kao stablo što raste, ukorijenjeno u ljubavi,
Tvoje srce je moje, a moje tvoje je,
S tobom život je pjesma, a ljubav je naša vječna.

Dora Benceković, 8. 6

Tišina morskih sjena

U večeri kad more šapuće,
tišina grmi poput oluje
koja nije došla,
a valovi prolaze kroz moju dušu
kao ruke koje te ne dotiču,
kao sjećanja što nestaju
u bezdanu morskog horizonta.

Mjesec je tu, hladan i zlatan,
zamišljen kao usne koje nisam ljubio,
kao sol na koži,
samo na trenutak,
samo da nestane,
da postane ništa.

More je tvoje srce,
tako duboko, tako beskrajno,
a ja sam samo kap što pada,
topim se u tišini,
u tuzi što ne poznaje granice,
u nadi koja je već odavno nestala.

Valovi nose tugu u svojoj pjeni,
svaki od njih, kao tvoj korak,
koji me vodi, pa opet ostavlja,
kako bi sve postalo tišina.
Tišina koja odzvanja,
tišina koja ne poznaje ime,
i večer, što se gubi,
poput svega što sam volio,
a nikada nije bilo moje.

Jan Gašparić, 8. 6

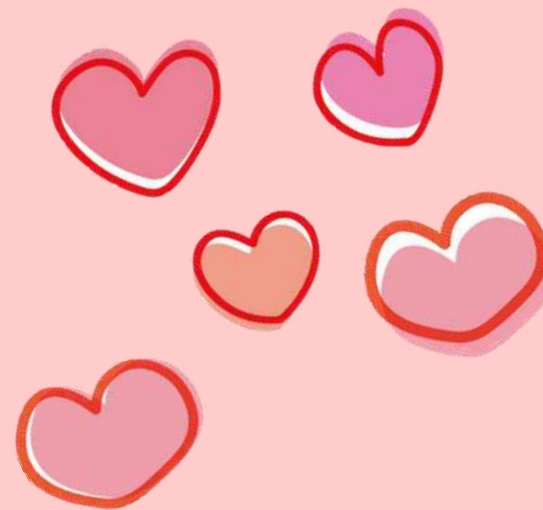
Prašnjava sjećanja

Na slici staroj vidi se trag.
Boje su umorne, istrošene,
Prašina tiho prekriva lice.
U tihoj sobi odjekuje
Šapat davnih koraka.

Sat na polici guta sate.
Kazaljke mu tiho šapuću,
Svaki otkucaj vraća me bliže,
Ali te nema, nikad te nema.

Sjećanje luta praznim sobama.
Samoća ko prašina pada,
Pokriva sjećanja hladna.
Što ne znaju kako da zaborave.
A ja te brišem, al' brišem uzalud.

Marta Pap, 8. 6

Ti si ta

Kad me gledaš, svijet se smiri,
sve se stapa u tvoj sjaj.
U tom pogledu se širim,
u njemu nađem cijeli raj.

Kad me zagriš, sve stane,
vrijeme šuti, nebo spi.
Tu gdje srce tvoje plane,
tamo moje vječno bi.

Nek' se zvijezde gase tiho,
nek' se more s vjetrom bori,
al' dok tvoje ruke dišu,
moje ime u te gori.

Jer ti si ta, bez sumnje, znadem,
ono pravo, ono sve.
Ako ljubav ima ime,
onda tvoje nosi me.

Leonard Borić, 8. a

Ljubav ili prijateljstvo

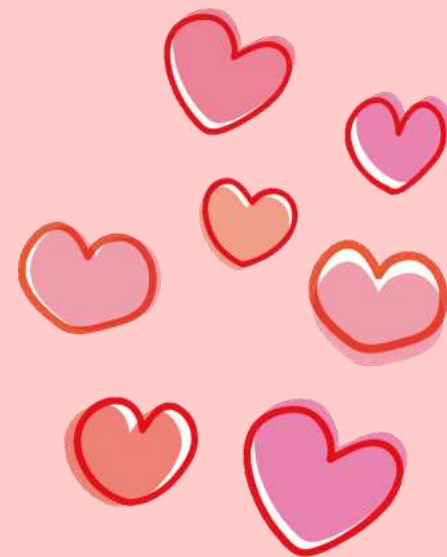

Pod sunčevim zrakama svijetli dan,
u tvojim očima stanuje san,
vjetar nosi šaptanje naših snova
noseći snene riječi preko mora

U prijateljstvu nema straha ni zime,
u tvom osmijehu slušam svoje ime

Kako more pazi svoje valove,
tako tvoje ruke ostavljaju tragove,
zajedno prolazimo kroz dan i noć
istinsko prijateljstvo velika je moć

Da to je ljubav, srce se nada,
ljubav ili prijateljstvo, pitanje je sada.

Šimun Petar Hadžija, 8. a

Gdje si ti

Tvoje oči, more snova,
u njima se gubim ja.
Svaka riječ mi nježno zbori,
ti si moja sudbina.

Tvoj mi osmijeh jutro zlati,
tvoj me dodir smirit' zna.
U tvom srcu želim biti,
Ti si ljubav jedina.

Noć kad padne, ti si zvijezda
što mi svijetli putem sna.
S tobom svaki korak pjeva,
s tobom ljubav vječno sja.

Bilo kuda, bilo kada,
Nek' nas vjetar nosi blag.
Gdje si ti, tu srce stane,
gdje si ti, tu moj je prag.

Mia Bajčetić, 8. a

Ljetna ljubav

Tvoj osmijeh blista ko sunčev sjaj,
u tvojim očima ljetno je raj.
Jedan mi pogled sve snove da,
s tobom je sreća iskrena sva.

More nas zove, šapuće glas joj,
vjetar nam priča o ljubavi našoj.
U tvojim rukama svijet je moj,
ljetno i ti – savršen spoj.

Zahvalan srcem na svakom trenu,
na ljetnoj noći, na tvom imenu.
I kad nas jesen ponovo sretne,
zauvijek pamtim avanture nam ljetne.

Lana Bodiroga, 8. a

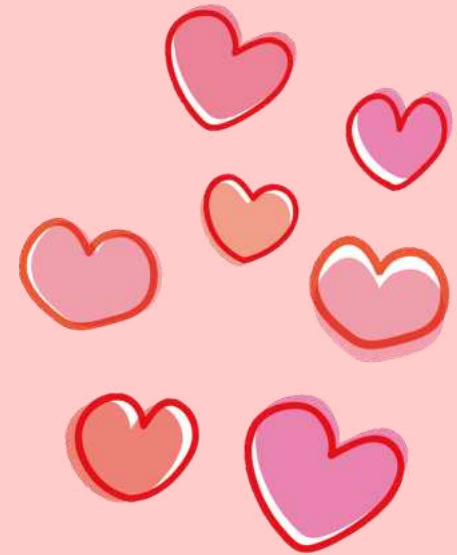
Sjaj tvojih očiju

U tvojim očima svjetlo je tiho,
u njima plove misli što kriju snove.
Tvoj pogled dubok, nježan, iskren,
u njemu svijet je uvijek savršen.

Kad me pogledaš, srce mi se smiri,
s tobom nestanu svi strahovi, brige.
Tvoje oči govore više od riječi,
u njima ljubav nikad ne iščezne.

I kad sve oko nas polako nestane,
tvoje će oči svjetlu put pokazati.
Dok u njima živim i sanjam,
ljubav će trajati, uvijek će sjati.

Vita Petrović, 8. a

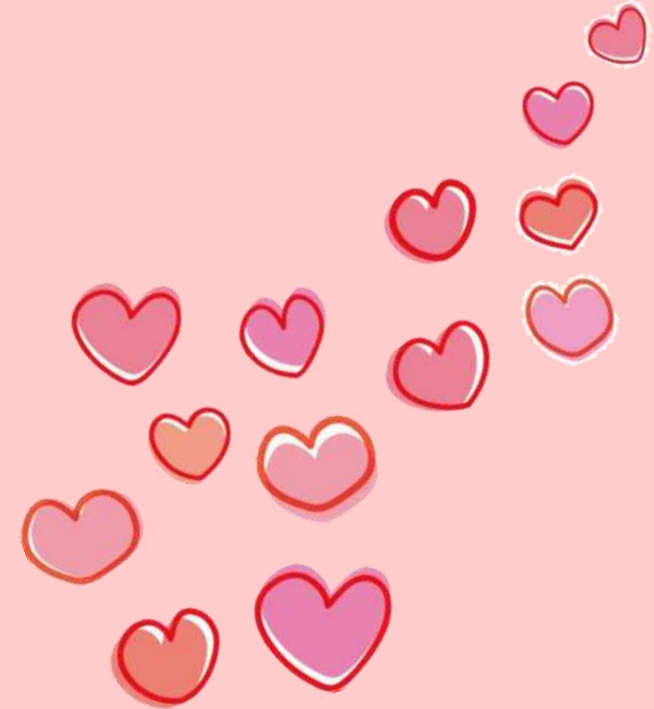
U tvom zagrljaju

Ljubav je plamen što srce mi pali,
tvoje ime u srcu mi traje, nikad se ne gasi.
Vrijeme prolazi, ali ti si tu,
kao zvijezde na nebu, uvijek u mom srcu.

Tvoje ruke nježno me grle,
kao sigurna luka kad oluja prolazi.
Ljubav je vatra što gori, ali ne umire,
kao rijeka što teče, nikad ne staje.

Srce mi kuca u ritmu tvog imena,
u tvom zagrljaju, osjećam se kao u snu.

Nikola Jakelić, 8. 6

Tvoje ruke, moj dom

Tvoje oči svijetle kao Mjesec pun,
u tvom pogledu svemir se skriva kao špijun.
Tvoje ruke me grle, kažu da ne trebam strah,
u njima je sve, i mir, i ljubavni dah.

Kad tugom me pogodi hladni, zli grom,
ti si moj oslonac, moj vječni dom.
I kad me pogne tuga, srce se slama.
S tobom, ljubavi, svaka borba nestaje sama.

Tvoj osmijeh je svjetlost, poput zore rane,
u tvom srcu pronalazim svoje dane.
Ti si vatra što gori, ja pepeo tvoj,
u tom plamenu ljubavi, nestaje strah moj.

Tena Velikanović, 8. 6

Šk. god. 2024./2025.